

PODCAST

PODCAST 1 - SPOJRZENIE PRZEZ RÓŻNE SOCZEWKI: WARTOŚCI, KULTURA I TOŻSAMOŚĆ

„MOJE PIERWSZE DOŚWIADCZENIEW NOWEJ KLASIE”

Czy kiedykolwiek wszedłeś do sali i miałeś wrażenie, że wszyscy znają już zasady – oprócz ciebie? Tak właśnie czułem się pierwszego dnia w nowej klasie.

Kiedy wszedłem do klasy, właśnie zadzwonił dzwonek. Uczniowie rozmawiali, śmiali się i przeskakiwali między ławkami, jakby znali się od zawsze. Stałem w drzwiach chwilę za długo, ściskając plecak trochę mocniej niż zwykle.

- Nie wiedziałem, gdzie usiąść.
- Nie wiedziałem, z kim rozmawiać.
- Nie wiedziałem, jakie żarty ich śmieszą.

Miałam wrażenie, że każdy mój ruch jest obserwowany – a przynajmniej tak mi się wydawało. Zmiana szkoły nie była moim wyborem. Moi rodzice przeprowadzili się do innego miasta z powodu pracy i nagle, w połowie roku szkolnego, znalazłam się w zupełnie nowym otoczeniu.

Każdy miał już swoje rutyny. Swoich najlepszych przyjaciół. Swoje grupowe czaty. Ja miałam... Mapy Google, nowy adres i mnóstwo pytań.

Dofinansowane przez
Unię Europejską

Fundacja Energia dla Europy

Na początku starałem się wtopić w tłum. Więcej słuchałem niż mówiłem. Kiwałem głową podczas rozmów, nawet gdy nie do końca rozumiałem, o czym rozmawiają. Myślałem, że jeśli będę wystarczająco cicho, ludzie w końcu mnie zaakceptują. Ale nauczyłem się czegoś ważnego. Cisza nie czyni cię niewidzialnym. Sprawia, że jesteś odizolowany.

Pewnego dnia, podczas lekcji historii, nauczyciel poprosił o ochotników do przedstawienia tematu. Instynktownie unikałem uwagi. Ale coś we mnie – może nuda, może ciekawość – kazało mi podnieść rękę. Zawsze byłem dobry w opowiadaniu historii, a historia była jednym z moich ulubionych przedmiotów. Więc przemówiłem. Opowiedziałem historię o tym, jak drobna decyzja jednej osoby zmieniała bieg wydarzeń. I ku mojemu zaskoczeniu... koledzy z klasy słuchali. Później nawet zadawali pytania.

Patrząc wstecz, ta chwila zmieniła wszystko. Po raz pierwszy poczułem, że mam coś do zaoferowania – małą, ale znaczącą część siebie.

Po tym dniu zaczęły zachodzić drobne zmiany. Podczas przerw kilku uczniów zaczęło mnie pytać o moją poprzednią szkołę. O moje hobby. O muzykę, którą lubiłem. Nie była to natychmiastowa przyjaźń. Ale to była więź. I wydawała się prawdziwa.

Jedna chwila utkwiała mi w pamięci bardziej niż inne. Podczas lunchu kolega z klasy zaproponował, żeby usiąść obok mnie. Rozmawialiśmy o niczym szczególnym – o jedzeniu, zajęciach i nadchodzących świętach. Ale dla mnie ta rozmowa oznaczała poczucie przynależności. Przypomniła mi, że to nie znaczące wydarzenia zazwyczaj pomagają nam się przystosować. To drobne akty dobroci.

To doświadczenie skłoniło mnie do refleksji nad tym, kim jestem. Uświadomiłem sobie, że różnorodność nie zawsze zaczyna się od innej narodowości czy języka. Czasami zaczyna się od bycia nowym. Od innych doświadczeń. Od spojrzenia na świat z innej perspektywy.

Dofinansowane przez
Unię Europejską

Wszyscy nosimy w sobie własną kulturę – z naszych rodzin, sąsiedztwa, wartości i sposobu myślenia. Poznając siebie – swoje mocne strony, wrażliwość i ciekawość – nauczyłam się nawiązywać kontakt z innymi, nie tracąc przy tym swojej tożsamości. Zaczęłam się odzywać. Zadawać pytania i okazywać zainteresowanie innym, zamiast czekać, aż mnie zauważą. Zaczęłam też zwracać większą uwagę na nowe osoby dołączające do naszej szkoły. Teraz, gdy widzę kogoś niezręcznie stojącego w drzwiach, uśmiecham się lub macham, bo wiem, jak potężny może być ten drobny gest.

Przejęcie do nowej klasy nauczyło mnie więcej, niż się spodziewałam. Nie chodziło tylko o dostosowanie się do nowych przedmiotów czy nauczycieli. Chodziło o zrozumienie siebie – mojej odporności, moich lęków i mojej zdolności do zaczynania od nowa. Nauczyłam się, że gotowość międzykulturowa zaczyna się od samoświadomości.

Wiedza o tym, co mnie wyróżnia i jak mogę to wnieść do grupy w sposób, który tworzy więź, a nie dystans.

Kiedy dziś o tym myślę, jestem wdzięczny za ten niezręczny pierwszy dzień. Nauczył mnie, że poczucie „inności” to nie słabość – to drzwi. A za tymi drzwiami kryje się empatia, odwaga i odkrycie, że wszyscy jesteśmy gdzieś nowicjuszami – przynajmniej raz w życiu.

Pytania do refleksji

1. Kiedy czułeś się „inny” lub nowy w grupie – i co pomogło ci poczuć się akceptowanym?
2. Jakie małe działanie mógłbyś podjąć następnym razem, aby pomóc komuś poczuć się mile widzianym lub włączonym?
3. Kto w twoim otoczeniu może dziś potrzebować uśmiechu, pomachania ręką lub zaproszenia?

Funded by the EU. The views and opinions expressed are those of the author(s) only and do not necessarily reflect the views and opinions of the European Union or the Foundation for the Development of Education. Neither the European Union nor the Foundation for the Development of Education are responsible for them.

All results developed within the project „Building Community Links” are made available under open licenses (CC BY-SA 4.0 DEED). They can be used free of charge and without restrictions. Copying or processing these materials in whole or in part without the author’s consent is prohibited. In the case of using the results, it is necessary to indicate the source of financing and its authors.

Dofinansowane przez
Unię Europejską

Fundacja Energia dla Europy

